

Arrest

**Nr. 31 412 van 11 september 2009
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X, alias X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, alias X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 9 juni 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 mei 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 2 februari 2007.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 31 juli 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat A. DE ZUTTER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Vluchtrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een soennitische Koerd, afkomstig uit Jambur nabij Faida (Centraal-Irak). Op een dag in april 2005 zouden een aantal gemaskerde mannen u en uw Arabische vriend, (H.), op straat aangesproken hebben. De gemaskerde mannen zouden (H.) onmiddellijk hebben meegenomen, hem in hun wagen geduwd hebben en vervolgens weggereden zijn. Het gerucht dat (H.) ontvoerd was, zou zich vlug verspreid hebben. Naast een aantal burens zouden ook de familieleden van Hassan naar de plaats van ontvoering gekomen zijn. Ze zouden u ervan beschuldigd hebben betrokken te zijn geweest bij zijn ontvoering. Ook de politie zou ter plaatse gekomen zijn om uw verklaringen af te nemen. Sinds die dag zouden de familieleden van (H.) regelmatig bij u thuis zijn gekomen. Ze zouden u telkens beschuldigd hebben van betrokkenheid bij de ontvoering. Eén keer zouden ze hierbij fysiek geweld gebruikt hebben. Omdat de dreigementen bleven duren, zou u besloten hebben Irak te

ontvluchten. Op 10 juni 2005 zou u vanuit Jambur naar Istanbul (Turkije) zijn gereisd, waar u op 11 juni 2006 aankwam. Op 12 juni 2005 zou u vanuit Istanbul naar België zijn gereisd, waar u op 19 juni 2005 aankwam. Op 20 juni vroeg u asiel aan in België.

B. Motivering

Niettegenstaande de initiële ontvankelijkheidsbeslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dient nu, in het onderzoek ten gronde en na het bekomen van nieuwe informatie, door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling niet kan worden toegekend. Dit omwille van onderstaande redenen. Bijgevolg acht het Commissariaat-generaal het niet noodzakelijk u nogmaals te horen.

U verklaarde voor de Dienst Vreemdelingenzaken nooit eerder een asielaanvraag te hebben ingediend en ook nooit eerder in een nader EU-land te hebben verbleven (zie gehoorverslag DVZ, vragen nr. 16 en 26). Op het Commissariaat-generaal werd u uitdrukkelijk gevraagd of u in een ander land dan België asiel had aangevraagd. U ontkende uitdrukkelijk en ondertekende in dit verband een document waarin u de Belgische autoriteiten de toelating geeft inlichtingen in te winnen bij de andere landen van de Europese Unie en te vragen of u er reeds de hoedanigheid van vluchteling heeft aangevraagd (zie document "Asielaanvraag in een ander land van de Europese Unie", toegevoegd aan het gehoorverslag CGVS).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal thans beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt echter dat u wel degelijk reeds eerder een asielaanvraag hebt ingediend, meer bepaald in Duitsland, op 23 januari 2002. Deze asielaanvraag zou op 6 augustus 2002 zijn geweigerd. Hieruit blijkt duidelijk dat u de Belgische asielinstanties op intentionele wijze poogde te mislijden. Meer zelfs, uit dezelfde informatie kan worden afgeleid dat u in Duitsland een andere identiteit heeft opgegeven dan in België. U verklaarde er **Mussa Issa Muhssen te heten, geboren op 10 juli 1980 ipv. Ahmad Kovan Moussa, geboren op 1 januari 1977** zoals verklaard in België. Deze fraude is opvallend en stemt niet overeen met het gedrag dat mag verwacht worden van een kandidaat-vluchteling die internationale bescherming vraagt. Bovenstaande vaststellingen ondergraven volledig de geloofwaardigheid van uw beweerde identiteit en bijgevolg ook van het door u ingeroepen vluchtrelaas. Bovendien dient te worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd die het bedrieglijke karakter van uw vluchtrelaas verder onderstrepen.

Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat de vier gemaskerde mannen, **zowel u als (H.)** dwongen om de handen omhoog te houden en tegen de muur te gaan staan (zie gehoorverslag DVZ, p.12). Op het Commissariaat-generaal daarentegen verklaarde u dat **enkel u** dit moest doen. (H.) werd immers onmiddellijk meegenomen (zie gehoorverslag CGVS, p.6).

Verder verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat de familieleden van (H.) de dag van de ontvoering u **thuis** kwamen opzoeken, ongeveer tien minuten nadat u daar was aangekomen (zie gehoorverslag DVZ, p.12). Op het Commissariaat-generaal daarentegen verklaarde u dat de familieleden van (H.) **naar de plaats van de ontvoering** waren gekomen en dat ze u daar aanspraken (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Nadat u met bovenstaande tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, verklaarde u de bovengenoemde verklaringen niet afgelegd te hebben voor de Dienst Vreemdelingenzaken (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Nochtans heeft u het gehoorverslag van de Dienst Vreemdelingenzaken, na u in uw moedertaal te zijn voorgelezen, voor akkoord ondertekend zonder enige correcties aan te brengen.

Voorts verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u **samen met de familieleden van (H.) naar de politie bent gegaan** (zie gehoorverslag DVZ, p.12). Op het Commissariaat-generaal daarentegen verklaarde u dat de politie naar de plaats van de ontvoering is gekomen en dat u daar werd ondervraagd (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Nadat u met bovenstaande tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, ontkende u nogmaals de bovengenoemde verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken te hebben afgelegd (zie gehoorverslag CGVS, p.10).

Bovenstaande informatie én tegenstrijdigheden stellen uw asielaanvraag in een bedrieglijk daglicht.

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat u geen enkel begin van bewijs van uw ingeroepen problemen kan verschaffen. Evenmin bent u in bezit van enig identiteits-en/of reisdocument, waardoor uw in België voorgehouden identiteit en reisweg niet kunnen worden nagegaan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Geneve van 28 juli 1951) en bijgevolg niet als vluchteling kan worden erkend.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Binnenlandse zaken op het feit dat rekening houdend met de algemene situatie van onveiligheid en instabiliteit in Irak ik het geenszins aangewezen vind om afgewezen Iraakse asielzoekers gedwongen terug te leiden naar Irak. Ik vestig tevens de aandacht van de Minister op het advies van het UNHCR dat Staten oproept geen gedwongen terugleidingen naar Irak uit te voeren en de Staten ook aanbeveelt aan afgewezen Iraakse asielzoekers enige vorm van tijdelijke of subsidiaire bescherming te bieden.”

1.2. Verweerder voert een exceptie aan van niet-ontvankelijkheid op grond van het algemeen rechtsbeginsel ‘*fraus omnia corrumpit*’. Verzoeker verklaarde ten aanzien van de Belgische asielinstanties nooit eerder een asielaanvraag te hebben ingediend en ook nooit eerder in een ander EU-land te hebben verbleven, terwijl uit informatie ingewonnen bij de Duitse asielinstanties blijkt dat verzoeker reeds een asielaanvraag indiende in Duitsland op 23 januari 2002. Bovendien gaf verzoeker in Duitsland en in België een verschillende naam en geboortedatum op. Verweerder vraagt zich af welk gelof nog kan worden gehecht aan een vluchtrelaas dat zich zou hebben afgespeeld in 2005 terwijl verzoeker reeds in 2002 in Europa verbleef. Ingevolge het algemeen rechtsbeginsel van openbare orde ‘*fraus omnia corrumpit*’ is het beroep niet-ontvankelijk wegens ontstentenis van het wettelijk vereiste rechtmatig belang.

1.3. Artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen stelt dat de vreemdeling enkel een beroep tegen de beslissing van de Commissaris-generaal kan instellen bij de Raad wanneer hij doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die van de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar de interpretatie die bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr. St. Kamer 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117*). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang, opdat de vordering ontvankelijk zou zijn, persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (zie o.a. RvS 20 maart 2007, nr. 169.116; RvS 4 augustus 2005, nr.148.037; RvS 12 januari 2005, nr. 139.086). Volgens het algemeen rechtsbeginsel ‘*Fraus omnia corrumpit*’ (RvS 5 maart 2007, nr. 168.515; RvS 28 februari 2003, nr. 116.620; RvS 5 oktober 2001, nr. 99.520; RvS 12 september 2001, nr. 98.827), dat de openbare orde raakt, wordt het wettig karakter van het belang aangetast wanneer verzoeker de Belgische asielinstanties op intentionele wijze misleidt om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling en/of de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen.

Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat verzoeker reeds een asielaanvraag heeft ingediend in Duitsland, op 23 januari 2002, welke werd geweigerd op 6 augustus 2002 (administratief dossier, stuk 18: landeninformatie). Blijkens deze informatie verklaarde verzoeker in Duitsland dat zijn achternaam Mussa Issa is en zijn voornaam Muhssen en dat hij is geboren op 10 juli 1980.

In België verklaarde verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat zijn achternaam Ahmad is en zijn voornaam Kovan Mussa. Bovendien zou hij geboren zijn in 1977 (administratief dossier, stuk 15, nr.1-2). Hij ontkende uitdrukkelijk ooit andere namen te hebben gevoerd (administratief dossier, stuk 15, nr.3). Tevens ontkende hij reeds eerder in een ander land een asielaanvraag te hebben ingediend of in een ander land te hebben verbleven (*ibid.*, nr.16, 26-27).

In de vragenlijst gaf verzoeker aan dat Kovan Moussa zijn achternaam is en Ahmad zijn voornaam (administratief dossier, stuk 11, p.1), hetgeen niet kan worden gerijmd met zijn verklaringen in Duitsland, noch met deze bij de DVZ. Hij ontkende daarenboven nogmaals uitdrukkelijk dat hij reeds eerder een asielaanvraag had ingediend in een ander land (*ibid.*, p.10).

Tijdens het gehoor bij het CGVS beweerde verzoeker dat hij altijd in Jambur zou hebben gewoond, waarbij hij wederom zijn verblijf en asielaanvraag in Duitsland verzweeg (administratief dossier, stuk 4, p.2).

De bestreden beslissing motiveert derhalve met recht dat de door verzoeker gepleegde fraude opvallend is en niet overeenstemt met het gedrag van een kandidaat-vluchteling die internationale bescherming vraagt, aangezien verzoeker intentioneel bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn identiteit en verblijfplaatsen.

Verzoeker betwist de voormelde vaststellingen niet in het verzoekschrift en voert niet het minste element aan dat hieraan afbreuk zou kunnen doen. Hij brengt, ondanks het feit dat zijn asielaanvraag reeds dateert van 2005, geen begin van bewijs bij omtrent zijn thans voorgehouden identiteit.

Te dezen maakt verzoeker niet aannemelijk dat de identiteit die hij in onderhavige procedure voorhoudt, gelet op zijn niet-betwiste identiteit in Duitsland, zijn waarachtige identiteit is.

Verzoeker vergenoegt zich ermee een verzoekschrift in te dienen onder dezelfde naam als degene die hij voorhield bij de DVZ; hij houdt derhalve vast aan zijn intentioneel bedrieglijke verklaringen inzake zijn identiteit.

Hieruit volgt dat het beroep onontvankelijk is wegens ontstentenis van het wettelijk vereiste rechtmatig belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf september tweeduizend en negen door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE POOTER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER

W. MULS